

Snærvurskygdur kommunalpolitikkur forðar fyri skilagóðari útbygging av sjúkrahúsverkinum

Ókta talið av deyðum og løstaðum í ferðsluni ger tað bráðneyðugt at seta ortopedkirurg á Landssjúkrahúsinum, heldur Hanus Bærentsen, sum dagliga starvast sum yirlækni í ortopedkirurgi í Svøríki.

Hann heldur tað vera heilt burturvið at leggja slíka sergrein á Klaksvíkar sjúkrahúsi, tí ortopedkirurgurin kann ikki standa einsamallur. Skal ortopedkirurgurin vera í Klaksvík, so koma allar hinar sergreinarnar aftrat og tað vil siga, at vit fáa tey landssjúkrahús í Føroyum. Hevur føroyska samfelagið ráð til tað, spyr Hanus Bærentsen m.a. í hesi samrøðu.

— Tað er bráðneyðugt at fáa eitt orðaskifti um útbyggingina av føroyska sjúkrahúsverkinum nú áðrenn tað gerst ov seint, og áðrenn vit hava gjørt so stór mistøk, at ikki vendist aftur.

Hetta sigur Hanus Bærentsen, serlækni í ortopedkirurgi. Hann starvast dagliga á einum svenskum sjúkrahúsi, men leggur av og á leiðina heim til Føroya at taka eina hjálpanði hond í arbeiðnum á Landssjúkrahúsinum, sum i dag ongan serlækna í ortopedkirurgi hevur.

Hanus Bærentsen hevur so umframt at taka sær av

vanligum brotum serliga tikið sær av at skifta út mjadna- og knæliðir hjá nokrum av teimum mongu, sum annars standa á biðilista til slíka viðgerð á Ríkishospitalinum, men kunnu biða i upp til fleiri ár.

I fjór legði Hanus Bærentsen sjálvur upp til eitt orðaskifti um sjúkrahúsverkið, tá hann úttalaði

seg í bløðunum. Tá høvdu nakrir læknar á Landssjúkrahúsinum gjørt samrøðu við hann.

Nú Hanus er aftur í Føroyum — hann skal arbeiða á Landssjúkrahúsinum til í desember — hevur Sosialurin vitjað hann á skurðeildini á Landssjúkrahúsinum og tosað við hann.

Hanus Bærentsen hevur

Sjúkrahúsverkið!

Hanus Bærentsen, serlækni í ortopedkirurgi fylist á, at so fá tala at gongdini viðvikandi útbyggingini av føroyska sjúkrahúsverkinum

ikk broytt áskoðan síðan hann úttalaði seg seinast. Heldur tvørturímóti, so heldur hann, at stóðan er enn meira álvarslig, og at tað er um at vera ov seint at fremja eina skilagóða útbygging av sjúkrahúsverkinum.

Politikkur uppi í

— Eg haldi, at tað er hugstoytt at siggja, at tað framvegis er kommunalpolitikkur í Klaksvík, sum skal styra gongdini innan føroyska sjúkrahúsverkið — og als ikki veruligi tørvurin á einum vælvirkandi og rationellum sjúkrahúsverki, har sjúklingurin er í sentrum.

Vit siggja í dag, at fleiri av føroysku politikarunum brúka sjúklingar og sjúkur til at skapa sinum valdømi arbeiðspláss. Hetta er so óhugnaligt, at tað má steðgast. Ið hvussu er eigur eingin, hvørki læknar ella meiningir borgarar at tiga longur. Tað hevur verið tagt ov leingi um hetta álvarsmálið, sigur Hanus Bærentsen.

Og hann heldur fram: — Eg havi roynt at fylgja við í tí, sum er farið fram á sjúkrahúsøkinum her heima. Tað, eg m.a. havi fingið burtur úr, er, at arbeið verður við at útbygging ventilatiónsskipanina á Klaksvíkar sjúkrahúsi. Hetta er møguligt neyðugt, men er tað veruliga soleiðis, sum onkur hevur latið orð falla um í bløðunum, at ventilatiónsslangan endar í eini orto-

pedkirurgiskari serlækna-skurðstovu á Klaksvíkar sjúkrahúsi, spyr Hanus ov visir samstundis á, at hendir hetta, so er tað ímóti niðurstøðuni hjá Ráðleggingarnevndini, sum á sinni var samd um, at ein tilik serlækna-skurðstova eigur at vera á Landssjúkrahúsinum.

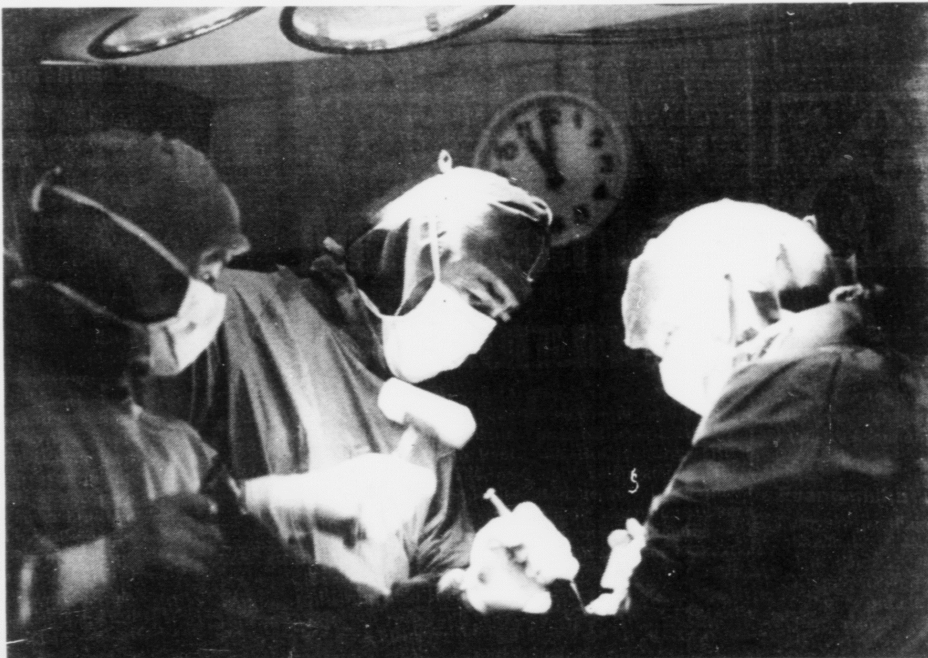
Hanus Bærentsen sigur víðari, at er hetta veruleiki, so er nógv sum talar fyri, at Landssjúkrahúsið er komið meira og meira í bakgrundina. Og tað heldur hann ikki vera rætt.

Útbygging Landssjúkrahúsið!

— Tað kann eingin ivi vera um, at Landssjúkrahúsið er sentralsjúkrahúsið, og skal tað føroyska sjúkrahúsverkið útbyggjast á skilabesta hátt, so eigur Landssjúkrahúsið fyrst og fremst at verða útbyggt við teimum sergreinum, sum talan kann vera um skulu koma aftrat. Her hugsi eg um sergreinar, sum í viðgerðini hava brúk fyri at samstarva við aðrar sergreinar eisini.

Annars heldur Hanus, at Landssjúkrahúsið liggur sera væl fyri geografiskt. Hiðani er samband við meginpartin av folkunum, og av tí at føroyska samfelagið hevur brúkt so ógvan pening til just at útbygging samferðsluna, so eigur einki at vera til hindurs fyri at flyta sjúklingar aðrastaðni frá til Landssjúkrahúsið.

— Tí haldi eg, at tað er ein sjálffylgja, at ein ser-

Hanus Bærentsen saman við sjúkrasystur á Landssjúkrahúsinum i ferð við at skifta ut lið hja eldri sjúklingi